

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยเราเป็นที่ยอมรับกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในการติดต่อระหว่างคนไทยและชาวต่างประเทศในดานต่าง ๆ เช่น ทางการเมือง การค้าขาย การทหาร การศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ทางดานการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นในการเล่าเรียนโดยเฉพาะในชั้นอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะการศึกษาในชั้นนี้ส่วนใหญ่จะใช้ตำราที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ บุคคลที่เรียนในระดับนี้จะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษดีพอจึงจะสามารถอ่านหนังสือที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษเข้าใจ

ในการศึกษาไม่ว่าวิชาอะไรยิ่งเรียนระดับสูงขึ้น เนื้อหาที่เรียนจะแคบ และเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น จะเน้นเฉพาะสิ่งจำเป็นที่จะใช้ในงานอาชีพ ภาษาที่ใช้ก็เช่นเดียวกันผู้ที่ศึกษาวิชาในสาขาต่างกันจะรู้ศัพท์และการใช้ภาษาที่ต่างกัน ในการเรียนภาษาไม่มีใครที่รู้ความหมายของคำทุกคำได้แม้แต่ตัวเจ้าของภาษาเอง ด้วยเหตุนี้การเลือกจึงเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้มากในการเรียนการสอนในเมืองไทย

การเลือกสิ่งที่จะสอนจะต้องมีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะใช้สอนใคร ระดับไหน และใช้เวลานานเท่าใด เมื่อไม่นานมานี้มีการค้นคว้าเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบ Technical English การสอนภาษาอังกฤษเฉพาะนี้ไม่ได้หมายความว่าสอนแต่ศัพท์เฉพาะเท่านั้น ต้องสอนภาษาอังกฤษที่ไ้ทั่วไปด้วย อเล็กซานเดอร์ เบียร์ด¹ (Alexander Baird) กล่าวว่า "It is not true that we can teach him technical English without teaching him English first."

¹Alexander Baird, "Varieties of English: Some Factors Influencing Text Selection," English Language Teaching, XXVII (June, 1973), p. 251.

วิลเลียม ฟรานซิส แมคเคย์² (William Francis Mackey) ได้กล่าวไว้ว่าเมื่อเราเรียนภาษาของเรา เราเลือกศัพท์โดยอัตโนมัติ เราจะเรียนคำที่เราต้องการใช้ เราต้องการมากเท่าไร เราก็จะใช้มันมากเท่านั้น การเลือกคำวิธีนี้เรียกว่า การเลือกตามธรรมชาติ (natural selection) และเรานำเอาหลักนี้มาประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศ แต่วิธีการนั้นทำไม่ได้ เพราะภาษาต่างประเทศที่เราเรียนอยู่ เราเรียนจาก หนังสือ ตำรา ภาพยนตร์ แผ่นเสียง ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริง ๆ อย่างที่เราเรียนภาษาของเราเอง ดังนั้นจึงต้องเลือกศัพท์จากสิ่งเหล่านี้

การเลือกศัพท์หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้ คือ³

1. Frequency ศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเป็นศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จัก จึงเป็นศัพท์ที่ต้องนำมาสอนให้นักเรียนรู้จักและใช้เป็น ความสามารถในการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับความถี่ของสิ่งที่สอน
2. Range จำนวนหนังสือหรือสิ่งที้นำมาใช้ในการนับหาความถี่ ยิ่งใช้สิ่งทีนำมานับมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น
3. Availability คำศัพท์ที่จะเลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่อย่างเดียวองค์ประกอบในการพิจารณาอีกอย่างหนึ่งคือสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น คำว่า "blackboard" อาจจะไม่ปรากฏบ่อยในที่อื่น แต่ถาเป็นศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับในห้องเรียนแล้ว ครูจำเป็นต้องใช้คำนี้
4. Coverage คำที่สามารถครอบคลุมความได้หลายอย่าง หรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้หลายคำ เช่น คำว่า "seat" จะรวมถึงคำว่า chair, bench, stool และ place คำว่า "newspaperman" สามารถใช้ journalist แทนได้ คำว่า "parting" สามารถที่จะใช้แทนคำ separation ได้

²William Francis Mackey, Language Teaching Analysis (London: Longman, Green & Co.Ltd., 1965), p. 176.

³Ibid., pp. 177 - 187.

5. Learnability คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น และจำง่าย

โดยทั่วไปเป็นที่เข้าใจกันว่า คนจะรู้และจำคำศัพท์ที่มีความถี่สูงได้มากกว่าคำที่มีความถี่ต่ำ จากผลการวิจัยของ จูรีย์ ทองเวส⁴ พบว่านักเรียนส่วนมากจำคำที่มีความถี่สูง จากหนังสือแบบเรียนได้มากกว่าคำที่มีความถี่ต่ำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีโอกาสได้พบคำศัพท์เหล่านั้นบ่อยครั้งในบทเรียน เมื่อได้เห็นคำนั้นซ้ำอีกก็จะ เข้าใจความหมายและจำได้ดียิ่งขึ้น

คำในภาษามีความถี่ไม่เท่ากันในทุกแห่ง จำนวนความถี่ของคำจะเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งต่อไปนี้⁵

1. Dialect ความถี่ของคำจะเปลี่ยนแปลงไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ เช่นคำว่า "tonic" ในถิ่นที่พูดภาษาอังกฤษหลายแห่ง คำนี้将有ความถี่พอ ๆ กับคำว่า aspirin และ vitamins แต่ในบอสตัน หรือบางส่วนของนิวอิงแลนด์ ความถี่ของคำนี้จะใกล้เคียงกับคำว่า tea, coffee, milk และ bear.

2. Register ความถี่ของคำขึ้นอยู่กับว่า ภาษานั้นใช้สำหรับอะไร เช่น คำว่า invoice, cheque และ sale จะปรากฏในตำราที่เกี่ยวกับธุรกิจบ่อยกว่าตำราทางการแพทย์

3. Style แบบในการเขียนก็มีอิทธิพลต่อความถี่ของคำที่ใช้ ความสัมพันธ์ของความถี่ของคำจาก colloquial texts จะแตกต่างจากข้อมูลที่ได้จาก literary texts

⁴จูรีย์ ทองเวส, "การศึกษาความถี่ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม"

(วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516).

⁵Mackey, *op. cit.*, pp. 177 - 179.

4. Medium คำในภาษาพูดกับภาษาเขียนมีความแตกต่างกันในภาษาเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรณคดีจะใช้ past tense มาก ในภาษาพูดสรรพนามบุรุษที่ 1 จะมีความถี่มากกว่าภาษาเขียน ดังนั้นจึงมีการถกเถียงกันว่าบัญญัติความถี่ที่ได้จากภาษาเขียนไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานที่เกี่ยวกับภาษาพูด

5. Time ความถี่ของคำจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ความถี่ของคำในช่วงอายุของคนคนหนึ่งจะไม่เท่ากับความถี่ของคำในช่วงอายุของคนต่อมา ทั้งนี้เพราะภาษาเป็นสิ่งที่พัฒนาไปเรื่อย ๆ นอกจากนั้นภาษายังเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ความคิดเห็น สภาพชีวิต และความเป็นอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ซึ่งจะมีผลต่อความถี่ของคำที่ใช้ในภาษา

การนับความถี่ของคำที่นิยมทำกันมี 2 แบบ⁶

1. นับคำไปตามรูปของคำ (form) คือ เมื่อรูปของคำเปลี่ยนก็นับเป็นคำใหม่ โดยไม่คำนึงว่าคำนั้น ๆ จะมีความหมายเหมือนกัน หรือเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เช่น go, went, gone, going นับแยกเป็น 4 คำ

2. นับคำไปตามหน้าที่ของคำ (part of speech) คำที่มีรากอันเดียวกัน ถ้าเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของคำจะนับไว้ภายใต้คำเดียวกัน เช่น go, went, gone, going นับไว้ภายใต้คำว่า "go" คำเดียว แต่คำว่า angry, anger, angrily นับแยกเป็น 3 คำ

บัญญัติความถี่ของคำนับว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การเขียนตำราต่าง ๆ ในทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับสูง การเรียนภาษาไม่ได้เรียนจากหนังสือหรือตำราที่ใช้สอนในห้องเรียนเท่านั้น ครูอาจารย์ยังต้องหาสิ่งอื่น ๆ มาประกอบการสอน เช่น ชาวจากหนังสือพิมพ์ บทความ จากวารสาร หนังสืออื่น ๆ ตามที่อาจารย์ผู้สอนเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวาง ทันต่อเหตุการณ์ และได้ใกล้ชิดกับสิ่งที่เป็นจริงในชีวิต

⁶ สุทา เมตไตรพันธ์ "ความถี่ของคำในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความถี่ของศัพท์ที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษซึ่งใช้ในวิทยาลัยธุรกิจ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษได้นำไปใช้ในการเลือกศัพท์ที่จะเน้นเวลาสอน
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษได้นำไปใช้ประกอบการเลือกหนังสือ บทความ จากวารสาร หนังสือพิมพ์ ให้นักศึกษาอ่านประกอบการศึกษา
4. เพื่อเป็นแนวทางให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมหลักสูตร แบบเรียน แบบฝึกหัด และอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนบุคคลที่รับผิดชอบในการเลือกหนังสือหรือวารสารให้นักศึกษาอ่านและศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ว่าจะหาความถี่ของศัพท์ จากหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่สอนในวิทยาลัยการค้า และวิทยาลัยกรุงเทพฯ จำนวน 5 เล่ม เนื่องจากหนังสืออ่านภาษาอังกฤษในวิทยาลัยธุรกิจไม่มีการกำหนดว่า หนังสืออะไรใช้ในปีไหน และหนังสือที่ซื้อมีเป็นจำนวนมาก การคัดเลือกจึงทำโดยวิธีรวบรวมหนังสือภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียนตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ของวิทยาลัยทั้งสองแห่งนี้ จำนวน 12 เล่ม แล้วให้อาจารย์ผู้สอนคัดเลือกหนังสือของแต่ละปีที่เหมาะสมจะนำมานับหาความถี่ของศัพท์ จำนวน 5 เล่ม

คำจำกัดความ

ความถี่ของคำ หมายถึง จำนวนครั้งของการปรากฏตัวของคำ

คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ

แบบเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง หนังสือภาษาอังกฤษที่สอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิทยาลัยธุรกิจ หมายถึง วิทยาลัยที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทางด้านธุรกิจ ในที่นี้หมายถึง วิทยาลัยการค้า และ วิทยาลัยกรุงเทพฯ

ครู อาจารย์ หมายถึง ครู อาจารย์ ที่สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยทั้งสองแห่งนี้
 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในวิทยาลัยธุรกิจ

วิธีดำเนินงาน

1. รวบรวมหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ในวิทยาลัยธุรกิจ จำนวน 12 เล่ม แล้วให้อาจารย์ผู้สอนคัดเลือกหนังสือของแต่ละปีที่เหมาะสมจะนำมานับหาความถี่ จำนวน 5 เล่ม
2. นับศัพท์เพื่อหาความถี่จากหนังสือ 5 เล่มจนครบ
3. นำความถี่ของศัพท์ได้ไปเปรียบเทียบกับความถี่ใน A General Service List of English Words ของ Michael West
4. เปรียบเทียบดูว่าในหนังสือแต่ละเล่มมีศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือของ Michael West จำนวนกี่เปอร์เซ็นต์
5. เสนอศัพท์ของหนังสือแต่ละเล่มตามลำดับตัวอักษรพร้อมทั้งบอกความถี่

ความจำกัดของการ วิจัย

การ วิจัยครั้งนี้อาจจะไม่สมบูรณ์ตามที่ผู้วิจัยต้องการ ทั้งนี้เพราะหนังสือที่ใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยธุรกิจมีจำนวนมากมาย และไม่มีการกำหนดแน่นอนว่าหนังสืออะไรใช้ใน ปีไหน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทุกปีตามที่อาจารย์เห็นว่าเหมาะสม ผู้วิจัยได้ออกหนังสือมา เพียง 5 เล่มเท่านั้น เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการ วิจัยมีจำนวนจำกัด บัญชีความถี่ของคำที่ได้ อาจ จะน้อยเกินไป

คุณค่าของการ วิจัย

การ วิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่ออาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาใน วิทยาลัยธุรกิจที่ใช้หนังสือ 5 เล่มดังนี้ คือ

1. บัญชีความถี่ของศัพท์จะเป็นส่วนประกอบในการหามาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยธุรกิจ
2. ครู อาจารย์ สามารถเลือกคำจากบัญชีความถี่มาช่วยในการเตรียมการสอน การยกตัวอย่าง การสร้างแบบทดสอบสำหรับนักศึกษา
3. ใช้บัญชีความถี่ของคำเป็นแนวทางในการเลือกแบบเรียน หนังสือ ชาวบทความจากหนังสือพิมพ์ และวารสารที่จะให้นักศึกษาอ่านประกอบการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย